

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 777

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
265. — Lege privind auditul de siguranță rutieră	2–7	Decizia nr. 1.075 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	19–20
1.077. — Decret pentru promulgarea Legii privind auditul de siguranță rutieră	7	Decizia nr. 1.080 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	20–21
★			
291. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora, semnat la București la 8 mai 2008, și pentru reglementarea unor aspecte procedurale de implementare a acestuia	8	★	
Acord între Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora	9–12	Opinie separată	22
1.121. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora, semnat la București la 8 mai 2008 și pentru reglementarea unor aspecte procedurale de implementare a acestuia	12	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 925 din 16 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131–137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a legii, în ansamblul ei	13–14	1.416. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare DN 71 Băldana—Târgoviște—Sinaia, km 0+000—44+130, km 51+041—109+905”	22
Decizia nr. 1.007 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	14–16	1.417. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varietă de ocolire Timișoara-Sud”	23
Decizia nr. 1.008 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă	16–17	1.418. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Autostrada Sibiu—Pitești”	23
Decizia nr. 1.009 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 ¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108 ⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă	17–18	1.431. — Hotărâre privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli rectificate pe anul 2008 ale Societății Naționale a Lignitului Oltenia — S.A. și Companiei Naționale a Uraniului — S.A., aflate sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor	24–29
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.465. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008	30
		1.469. — Hotărâre privind acordarea unui ajutor	30–31
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.129. — Decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații privind modificarea alin. (1) al art. 11 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 732/2008 privind procedura de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3600–3657 MHz și 3700–3757 MHz și stabilirea cuantumului taxei de licență pentru acordarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3657–3685 MHz și 3757–3785 MHz	31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind auditul de siguranță rutieră**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezenta lege constituie cadrul juridic pentru organizarea activității de audit de siguranță rutieră și reglementarea exercitării independente a profesiei de auditor de siguranță rutieră de către persoanele care dobândesc această calitate în condițiile prezentei legi.

(2) Auditul de siguranță rutieră este parte integrantă a managementului siguranței rutiere, prin care se realizează evaluarea implicațiilor asupra siguranței rutiere ale diferitelor alternative ale proiectelor de construcție a drumurilor publice, ale proiectelor de reabilitare și/sau de modernizare a drumurilor publice existente, ale proiectelor de mică anvergură, precum și ale proiectelor privind inspecția de siguranță rutieră, în vederea identificării detaliate a riscurilor care pot contribui la producerea accidentelor rutiere, în scopul creșterii siguranței infrastructurii rutiere.

(3) Auditul de siguranță rutieră se realizează pentru infrastructura rutieră aflată în proiectare, construcție, reabilitare și/sau modernizare ori exploatare.

(4) Infrastructura rutieră care face obiectul prezentei legi cuprinde:

- a) autostrăzi;
- b) drumuri expres;
- c) drumuri naționale;
- d) drumuri județene;
- e) drumuri comunale amenajate;
- f) străzi urbane amenajate.

(5) Auditul de siguranță rutieră realizează o analiză detaliată, sistematică și tehnică privind interacțiunea dintre elementele constructive ale drumului, infrastructura de reglementare a circulației, caracteristicile vehiculelor și comportamentul participanților la trafic, implicarea acestora asupra siguranței rutiere, precum și formularea recomandărilor privind diminuarea sau eliminarea riscurilor semnalate.

(6) Auditul de siguranță rutieră se realizează pe baza prevederilor Manualului de audit pentru siguranță rutieră, care conține metodologia de realizare a auditului de siguranță rutieră.

Art. 2. — (1) Scopul auditului de siguranță rutieră constă în asigurarea și creșterea gradului de siguranță a circulației pe drumurile publice, prevenirea pierderii de vieți, a vătămării integrității corporale a persoanelor și a pagubelor materiale produse în urma accidentelor de circulație.

(2) Auditul de siguranță rutieră se realizează cu respectarea următoarelor cerințe:

a) asigurarea independenței auditorului de siguranță rutieră față de beneficiarul auditului, proiectantul și/sau executantul proiectului supus auditării;

b) păstrarea de către auditorul de siguranță rutieră a confidențialității cu privire la datele și informațiile la care a avut acces în cursul realizării auditului;

c) auditorul nu trebuie să participe, în perioada realizării auditului, la proiectarea și execuția proiectului auditat.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *auditor de siguranță rutieră* — persoana fizică atestată potrivit prezentei legi să efectueze activități de audit de siguranță rutieră pentru proiectele prevăzute la art. 1 alin. (2);

b) *Institutul de Siguranță Rutieră*, denumit în continuare *ISR* — instituția desemnată prin prezenta lege cu competențe în domeniul organizării efectuării auditului de siguranță rutieră și a formării, atestării, perfecționării și instruirii auditorilor de siguranță rutieră;

c) *proiecte de mică anvergură* — proiecte de eliminare a punctelor negre, de amenajare de intersecții, de reamenajare a curbelor periculoase prin modificarea elementelor geometrice, proiecte de semaforizare, proiecte de reglementare a circulației prin indicatoare, marcaje rutiere și mijloace de calmare a traficului, proiecte de dirijare, control și monitorizare a traficului, proiecte de reabilitare și/sau de modernizare a străzilor urbane amenajate;

d) *punct negru* — segment de drum public care, pe anumite tronsoane, prezintă o rată mai mare de accidente rutiere decât rata medie a accidentelor înregistrate pe unitatea de distanță a drumului respectiv, la nivel național sau local, după caz, raportat la aceeași perioadă de timp din anii anteriori și la volumul de trafic înregistrat;

e) *inspecție de siguranță rutieră* — parte integrantă a managementului siguranței rutiere, cu caracter preventiv, prin care se realizează, după vizionarea drumului auditat, o evaluare sistematică a îndeplinirii cerințelor standardelor de siguranță rutieră de către un drum public, aflat în faza de dare în folosință sau de exploatare efectivă, precum și evidențierea riscurilor, formulându-se propuneri de eliminare a acestora;

f) *echipă multidisciplinară* — echipă formată din cel puțin 3 auditori independenți sau asociați, dintre care unul este specializat în construcția și proiectarea drumurilor, unul specializat în ingineria transporturilor rutiere și unul specializat în comportamentul participanților la trafic;

g) *utilizator vulnerabil* — categorie de participanți la traficul rutier, care este expusă riscului de accidentare, soldată cu morți și/sau vătămare corporală gravă, într-un grad mai mare decât restul participanților;

h) *drum public* — drum deschis circulației publice, ale cărui elemente constructive sunt cele definite de Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul juridic al drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

i) *beneficiarul auditului de siguranță rutieră*, denumit în continuare *beneficiarul auditului* — administratorul drumului

public, în cazul realizării auditului pentru proiectele de reabilitare/modernizare, de inspecție de siguranță rutieră și pentru proiectele de mică anvergură, cu excepția proiectelor de construcție de drumuri și străzi urbane, sau investitorul, în cazul realizării auditului pentru proiecte de construcții de drumuri și străzi.

CAPITOLUL II

Dobândirea și încetarea calității de auditor de siguranță rutieră

Art. 4. — Poate fi auditor de siguranță rutieră persoana fizică dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are capacitate deplină de exercițiu;
- b) are studii superioare de lungă durată în unul dintre următoarele domenii: construcția și proiectarea drumurilor, ingineria transporturilor rutiere și a construcției de autovehicule, specialist în comportamentul participanților la traficul rutier, dovedite cu diplome recunoscute în condițiile legii;
- c) are o experiență profesională în unul dintre domeniile prevăzute la lit. b) de cel puțin 5 ani;
- d) a frecventat cursurile pentru formarea auditorilor de siguranță rutieră și a promovat examenul de atestare a calității de auditor de siguranță rutieră, în condițiile prezentei legi;
- e) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea acestei activități;
- f) nu i s-a interzis exercitarea profesiei, în domeniul specialității sale, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;
- g) are permis de conducere valabil, care să ateste o vechime de minimum 3 ani în categoria B sau în altă categorie superioară a acesteia.

Art. 5. — (1) Formarea, instruirea și perfecționarea profesională a auditorilor de siguranță rutieră se asigură prin organizarea cursurilor de specialitate de către ISR.

(2) Formarea, instruirea sau perfecționarea profesională prevăzute la alin. (1) se realizează în colaborare cu instituții de învățământ superior acreditate și/sau cu furnizorii de formare profesională autorizați potrivit legislației privind formarea profesională a adulților și ale căror programe de formare, instruire și perfecționare profesională în domeniul auditului de siguranță rutieră sunt aprobate prin ordin al ministrului transporturilor, la propunerea ISR.

(3) Lista instituțiilor/furnizorilor prevăzute/prevăzuți la alin. (2) se pune la dispoziția publicului pe pagina de internet a ISR, pentru a putea fi consultată de orice persoană interesată.

(4) Auditorii de siguranță rutieră sunt obligați să participe anual la cursurile de instruire periodică organizate de ISR, precum și, o dată la 3 ani, la cursurile de perfecționare profesională organizate.

Art. 6. — (1) Se înființează Comisia de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor, denumită în continuare *Comisia*, a cărei componență se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor.

(2) Comisia are în componență un număr de 9 membri, după cum urmează: 2 reprezentanți ai Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri din România — S.A. și 2 reprezentanți ai Autorității Rutiere Române — A.R.R., propuși de ministrul transporturilor, 2 reprezentanți ai Inspectoratului General al Poliției Române, propuși de ministrul internelor și reformei administrative, și 3 reprezentanți ai mediului academic, specializați în domeniile prevăzute la art. 4 lit. b), propuși de Academia Română, și își desfășoară activitatea sub coordonarea ISR.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei se propune de către ISR și se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei va stabili și modalitatea de remunerare a activității membrilor acesteia și a personalului care o deservește.

Art. 7. — (1) Atestarea calității de auditor de siguranță rutieră se realizează conform prevederilor prezentei legi.

(2) Examinarea și evaluarea candidaților în vederea atestării se efectuează de comisia prevăzută la art. 6 alin. (1).

(3) Pentru susținerea examenului de atestare a calității de auditor de siguranță rutieră și pentru eliberarea atestatului respectiv, fiecare candidat achită câte o taxă, după caz, stabilită prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei, care se fac venit la ISR.

(4) Comisia comunică conducerii ISR numele și datele de identificare ale persoanelor care au obținut atestatul de auditor de siguranță rutieră, în vederea înscrierii acestora în Registrul auditorilor de siguranță rutieră. Lista auditorilor de siguranță rutieră, actualizată, va fi făcută publică pe pagina de internet a ISR.

(5) Pentru cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau al unui stat aparținând Spațiului Economic European, care a dobândit calitatea de auditor de siguranță rutieră în unul dintre aceste state, Comisia va recunoaște automat documentul emis de autoritatea competentă din statul de origine, în baza căruia cetățeanul exercită legal profesia. Dacă cetățeanul dorește să își desfășoare activitatea de audit de siguranță rutieră în România, se înscrie într-o secțiune specială a Registrului auditorilor de siguranță rutieră prevăzută la alin. (4), cu condiția prezentării documentelor care atestă dobândirea calității de auditor de siguranță rutieră.

(6) Persoanele care au dobândit calitatea de auditor de siguranță rutieră pot fi atestate de către Comisie ca instructori pentru formarea, instruirea și perfecționarea profesională în domeniul auditului de siguranță rutieră, în urma susținerii unui interviu, dacă au participat la realizarea a cel puțin 3 audituri de siguranță rutieră.

Art. 8. — (1) Calitatea de auditor de siguranță rutieră încetează:

- a) la cerere, prin renunțare făcută în scris de către auditorul de siguranță rutieră;
- b) în cazul în care persoana nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 4 lit. a), e) și f);
- c) prin retragerea calității, potrivit dispozițiilor art. 22 alin. (1) lit. c).

(2) Încetarea calității de auditor de siguranță rutieră se dispune de Comisie, prin rezoluția de retragere a atestatului, în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

(3) În caz de încetare a calității de auditor de siguranță rutieră, numele acestuia se radiază din Registrul auditorilor de siguranță rutieră.

CAPITOLUL III

Domeniul de aplicare și exercitarea auditului de siguranță rutieră

Art. 9. — (1) Auditul de siguranță rutieră este parte componentă a unui proiect prevăzută la art. 1 alin. (2) și se execută obligatoriu pentru fiecare dintre următoarele stadii:

- a) studiul de fezabilitate;
- b) proiectul preliminar;

- c) proiectele detaliate;
- d) anterior dării în exploatare a drumului;
- e) imediat după darea în exploatare a drumului public, în trafic;

- f) realizarea inspecției de siguranță rutieră periodică;
- g) realizarea fiecărui proiect de mică anvergură.

(2) Auditul de siguranță rutieră în cazul alin. (1) lit. f) se realizează o dată la 2 ani, alternativ în perioadele iarnă și vară.

(3) Auditul de siguranță rutieră se execută de către o echipă multidisciplinară, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1) lit. f) și g), când se poate executa de un singur auditor de siguranță rutieră.

(4) În cazul unui accident de circulație înregistrat pe o autostradă, un drum expres, național sau județean, soldat cu victime omenești, administratorul drumului va solicita, obligatoriu, executarea unui audit vizând o inspecție de siguranță suplimentară sau care să identifice riscurile care au favorizat producerea accidentului respectiv și să facă recomandările necesare.

Art. 10. — (1) Stadiile prevăzute la art. 9 alin. (1) se supun auditării în vederea identificării oricăror deficiențe care pot constitui riscuri pentru siguranța circulației pe drumurile publice și pentru elaborarea recomandărilor privind corectarea acestor deficiențe.

(2) După finalizarea execuției proiectelor prevăzute la art. 9 alin. (1), auditorul sau echipa de auditori de siguranță rutieră care a efectuat auditul participă, împreună cu comisia de recepție, la predarea lucrării, pentru a prezenta beneficiarului auditului observațiile sale, incluse în raportul de audit.

(3) Beneficiarul auditului proiectelor prevăzute la art. 9 alin. (1) va lua în calcul perioada de timp necesară efectuării auditului de siguranță rutieră, ca făcând parte integrantă din perioada de realizare a proiectului. Termenul de predare a raportului de audit va fi stabilit, de comun acord, în contractul prevăzut la art. 11 alin. (1).

Art. 11. — (1) În vederea realizării auditului de siguranță rutieră, se încheie un contract între beneficiarul auditului, pe de o parte, și ISR, pe de altă parte, pe baza unui contract-cadru.

(2) Auditul de siguranță rutieră se realizează de un auditor sau de o echipă multidisciplinară de auditori de siguranță rutieră, desemnați de către ISR din rândul auditorilor înscriși în registrul prevăzut la art. 7 alin. (4).

(3) La desemnarea auditorului sau a echipei multidisciplinare de auditori de siguranță rutieră sunt respectate următoarele criterii:

- a) criteriul zonal geografic, care asigură prioritatea la desemnare auditorilor domiciliați în zona sau cel mai aproape de zona în care se află sectorul de drum public/proiectul auditat;
- b) criteriul desemnării echitabile a auditorilor, asigurându-se un grad nediscriminatoriu de încărcare a acestora;
- c) criteriul neangajării unui auditor în executarea a două sau mai multe auditări simultan.

(4) În cazul în care, într-o procedură de desemnare, nu există auditori disponibili, care să îndeplinească criteriile prevăzute la alin. (3), ISR poate desemna, în mod justificat, auditori cu derogare de la unele dintre aceste criterii.

(5) ISR desemnează auditorii de siguranță rutieră și conducătorul echipei multidisciplinare în termen de 5 zile lucrătoare de la data semnării contractului prevăzut la alin. (1) și notifică în acest sens auditorilor desemnați și beneficiarului auditului, publicând pe pagina proprie de internet numele auditorilor, proiectul repartizat și termenul de predare a raportului de audit.

(6) Nu poate conduce o echipă multidisciplinară auditorul de siguranță rutieră care nu a participat la cel puțin un audit de siguranță rutieră privind construcția unui drum.

(7) Auditorii de siguranță rutieră nu pot refuza desemnarea decât din motive obiective sau în una dintre situațiile prevăzute la alin. (8) și (9).

(8) Auditorul de siguranță rutieră are obligația de a aduce la cunoștința ISR orice împrejurare de natură a aduce atingere principiului independenței auditorului de siguranță rutieră față de beneficiarul auditului, proiectantul și/sau executantul implicați în proiectul supus auditării, imediat ce a luat cunoștința de aceasta.

(9) Independența auditorului de siguranță rutieră față de beneficiarul auditului, proiectant și/sau executant este atinsă în următoarele cazuri:

- a) auditorul sau un membru al familiei sale are relații contractuale ori este angajat al uneia dintre părți;
- b) auditorul sau un membru al familiei sale este acționar ori deține părți sociale la una dintre părți;
- c) auditorul sau o rudă până la gradul al IV-lea este membru în organele de conducere ale uneia dintre părți;
- d) auditorul este salariat al unei autorități sau al administratorului drumului, care are calitatea de beneficiar al auditului, de proiectant și/sau de executant al proiectului;
- e) sunt îndeplinite alte condiții privind conflictul de interese sau incompatibilitatea.

(10) Pentru încălcarea criteriilor menționate la alin. (3), în procedura de desemnare, orice auditor îndreptățit are dreptul de a înainta ISR o contestație motivată, în termen de 5 zile de la publicarea pe pagina de internet prevăzută la alin. (5). Dacă motivarea contestației este corectă, ISR are obligația de a remedia situația creată. Decizia ISR poate fi atacată printr-o contestație adresată ministrului transporturilor, a cărei decizie, comunicată în termen de 15 zile, este definitivă.

Art. 12. — (1) Beneficiarul auditului este obligat să depună la ISR documentația proiectului supus auditării în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data semnării contractului prevăzut la art. 11 alin. (1).

(2) Beneficiarul auditului, proiectantul sau executantul este obligat să pună la dispoziția auditorului/auditorilor de siguranță rutieră, la cerere, după caz, documentația privind:

- a) studiul de fezabilitate;
- b) proiectul tehnic;
- c) detaliile de execuție;
- d) planurile generale ale traseului;
- e) planurile de situație și profilurile transversale și longitudinale ale traseului;
- f) planurile terenurilor pe care este proiectat traseul;
- g) planurile de semnalizare și marcaj rutier de pe traseu, precum și echipamentele rutiere din dotare;
- h) analize de trafic, existent și prognozat;
- i) date și informații privind accidentele rutiere înregistrate pe drumuri auditate;
- j) alte informații necesare efectuării auditului de siguranță rutieră.

(3) La cererea auditorilor de siguranță rutieră, Inspectoratul General al Poliției Române, prin Poliția Rutieră, precum și alte autorități cu atribuții în siguranța rutieră pun la dispoziția acestora, în scris, informațiile necesare realizării auditului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 13. — (1) Auditul de siguranță rutieră se realizează la cererea expresă a beneficiarului auditului, adresată ISR, și se concretizează într-un raport scris, depus de auditorii desemnați,

cu respectarea termenelor prevăzute în contract și a metodologiei de realizare a auditului de siguranță rutieră.

(2) Raportul de audit se depune, în termen, de către auditor, la beneficiarul auditului, care eliberează o confirmare de primire auditorului sau echipei multidisciplinare, după caz. O copie de pe raport, împreună cu confirmarea de primire, se depune la ISR de către auditorii respectivi.

Art. 14. — (1) Concluziile și recomandările privind eliminarea riscurilor conținute în raportul de audit de siguranță rutieră au caracter obligatoriu pentru beneficiarul auditului.

(2) Beneficiarul auditului are obligația de a întreprinde demersurile necesare, în relație cu proiectantul și/sau executantul, pentru a asigura, pe cât posibil, respectarea recomandărilor conținute în raportul de audit de siguranță rutieră, înainte de finalizarea stadiului supus auditării.

(3) În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii raportului de audit, beneficiarul auditului poate contesta motivat, în tot sau în parte, concluziile și recomandările, solicitând ISR realizarea unui audit de siguranță rutieră suplimentar vizând problemele contestate.

(4) ISR va desemna, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării contestației, un alt auditor de siguranță rutieră sau o altă echipă multidisciplinară, în vederea realizării auditului suplimentar solicitat.

(5) Auditorii de siguranță rutieră al căror raport de audit de siguranță rutieră a fost contestat potrivit alin. (3) nu pot fi desemnați pentru realizarea auditului suplimentar solicitat.

(6) În măsura în care între auditul inițial și auditul suplimentar există diferențe de fond cu privire la problemele contestate conform prevederilor alin. (3), beneficiarul auditului poate solicita ISR restituirea corespunzătoare a tarifului perceput pentru auditul suplimentar.

(7) În cazul în care ISR refuză restituirea totală sau parțială a tarifului respectiv, beneficiarul auditului poate depune o contestație la ministrul transporturilor în termen de 15 zile de la notificarea refuzului.

(8) Decizia ministrului transporturilor poate fi atacată pe calea contenciosului administrativ.

(9) Tariful restituit de ISR conform prevederilor alin. (6) se reține corespunzător din onorariile auditorilor care au realizat auditul inițial.

(10) Dispoziția de reținere, prevăzută la alin. (9), poate fi contestată de auditorii respectivi, în termen de 15 zile, la Comisie. Decizia Comisiei este definitivă.

Art. 15. — (1) În cazul în care beneficiarul auditului nu contestă raportul de audit de siguranță rutieră sau îl contestă în afara termenului prevăzut la art. 14 alin. (3) ori nu precizează motivele care au stat la baza contestației, concluziile și recomandările formulate în raportul de audit respectiv se consideră însușite în întregime.

(2) Dacă beneficiarul auditului adoptă decizia să nu respecte, în tot sau în parte, obligația prevăzută la art. 14 alin. (2), acesta își asumă întreaga responsabilitate în cazul producerii unor accidente de circulație soldate cu victime omenești din cauza neeliminării riscurilor identificate în raportul de audit respectiv.

(3) Copii de pe decizia beneficiarului auditului, prevăzută la alin. (2), la care se anexează și motivațiile corespunzătoare, se transmit obligatoriu auditorilor respectivi și ISR.

(4) Rapoartele de audit de siguranță rutieră, și, după caz, actele de contestare și deciziile motivate depuse de beneficiarul auditului, hotărârile Comisiei și hotărârile instanțelor judecătorești, după caz, se anexează la documentația proiectului auditat.

Art. 16. — (1) Până la finalizarea auditului de siguranță rutieră la unul dintre proiectele prevăzute la art. 9 alin. (1) și (4), ISR percepe anticipat un tarif stabilit în raport de valoarea totală a investiției la proiectele de construcție de drumuri publice, la proiectele de reabilitare și/sau de modernizare a drumurilor publice existente.

(2) Până la finalizarea auditului de siguranță rutieră la proiectele de mică anvergură, ISR percepe anticipat un tarif stabilit în raport de valoarea totală a investiției, dar nu mai puțin decât echivalentul în lei a 500 euro.

(3) Tarifele pentru realizarea auditului de siguranță rutieră, exclusiv al celui efectuat potrivit art. 9 alin. (4), intră în costul investiției.

(4) Termenele și modalitatea de plată a tarifelor de către beneficiarul auditului se stabilesc prin contractul încheiat între acesta și ISR.

(5) Tarifele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f).

Art. 17. — Sumele încasate potrivit prevederilor art. 16 alin. (1)–(4) se utilizează de către ISR numai în vederea asigurării onorariilor auditorilor de siguranță rutieră pentru activitățile desfășurate, precum și a finanțării activităților proprii ale ISR în domeniul siguranței rutiere.

Art. 18. — (1) Raporturile dintre ISR și auditori se stabilesc prin contract de prestări de servicii, semnat de ambele părți, care prevede drepturile și obligațiile părților, termenele pentru finalizarea auditului de siguranță rutieră, cuantumul onorariului auditorilor, termenele și modul de plată a acestuia.

(2) Pentru activitatea depusă în realizarea raportului de audit în baza contractului prevăzut la alin. (1), auditorul de siguranță rutieră are dreptul la un onorariu al cărui cuantum rezultă din aplicarea tarifelor unitare aplicate la volumul de activitate depusă, astfel cum reiese din decontul aprobat de ISR, anexat la raport. Tarifele unitare, respectiv tariful pe ora de activitate prestată, tariful pe kilometru de drum auditat, tariful pe proiect auditat, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în funcție de natura și de complexitatea lucrării, precum și de specialitatea auditorului.

(3) Pentru desemnarea unei lucrări de audit de siguranță rutieră, auditorul poate primi, la cerere, un avans de 30% din onorariul estimat.

(4) Contractul prevăzut la alin. (1) se realizează în conformitate cu prevederile unui contract-cadru.

CAPITOLUL IV

Cadru instituțional în domeniul auditului de siguranță rutieră

Art. 19. — Ministerul Transporturilor este autoritatea competentă de reglementare în domeniul siguranței rutiere, care asigură aplicarea prevederilor prezentei legi prin Institutul pentru Siguranță Rutieră din cadrul Autorității Rutiere Române – A.R.R.

Art. 20. — (1) Se înființează Institutul pentru Siguranță Rutieră, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Autorității Rutiere Române — A.R.R. din cadrul Ministerului Transporturilor, finanțat integral din venituri proprii.

(2) Institutul pentru Siguranță Rutieră își exercită atribuțiile și responsabilitățile în domeniile cu impact asupra siguranței rutiere, respectiv:

- a) infrastructura rutieră;
- b) vehiculele rutiere;
- c) comportamentul uman pe drumurile publice.

(3) ISR funcționează teritorial prin intermediul fiecărei agenții teritoriale a Autorității Rutiere Române — A.R.R., prin reprezentanți care coordonează activitatea auditorilor de siguranță rutieră, care domiciliază în județul respectiv.

Art. 21. — (1) ISR este singura instituție competentă să organizeze realizarea auditului de siguranță rutieră, precum și activitățile de formare, atestare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră.

(2) În domeniul auditului de siguranță rutieră ISR îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) desemnează auditorii de siguranță rutieră în vederea efectuării auditului pentru proiectele ce fac obiectul prezentei legi;

b) elaborează și propune norme de aplicare a prevederilor prezentei legi, care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor;

c) reglementează aspectele de ordin contractual cu beneficiarii auditului și cu auditorii de siguranță rutieră pentru realizarea auditului de siguranță rutieră, reglementează circuitul documentelor și informațiilor între părțile implicate în procesul de audit de siguranță rutieră;

d) asigură organizarea cursurilor de formare profesională, în scopul atestării auditorilor de siguranță rutieră, precum și organizarea cursurilor de instruire și perfecționare pentru auditorii de siguranță rutieră atestați;

e) asigură examinarea și atestarea auditorilor de siguranță rutieră, emite și retrage aceste atestate, prin comisia prevăzută la art. 6;

f) organizează periodic informări și dezbateri ale auditorilor de siguranță rutieră pe teme legate de rezultatele cercetării și practicii în domeniu;

g) fundamentează și elaborează proiecte privind norme, standarde și ghiduri tehnice în materia auditului de siguranță rutieră, precum și Manualul de audit pentru siguranță rutieră, în concordanță cu evoluția reglementărilor la nivel european și internațional, și înaintează aceste proiecte spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor;

h) participă pe plan național și internațional la activități specifice domeniului de audit de siguranță rutieră;

i) contribuie la elaborarea strategiilor privind gestiunea siguranței infrastructurii rutiere;

j) colectează și arhivează toate rapoartele de audit de siguranță rutieră;

k) propune spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor metodologia de atestare, metodologia de organizare a cursurilor de formare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră, programele tematice ale acestor cursuri, precum și metodologia de desemnare a auditorilor în vederea realizării auditurilor de siguranță rutieră;

l) ține Registrul auditorilor de siguranță rutieră, pe specialități, și operează modificările care se impun, pe baza deciziilor Comisiei;

m) realizează documentații și publicații de specialitate pentru auditorii de siguranță rutieră;

n) distribuie auditorilor documentațiile și publicațiile prevăzute la lit. g), j) și l), precum și alte reglementări elaborate.

(3) ISR îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare și de prevederile prezentei legi.

(4) În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin hotărâre a Guvernului se aprobă următoarele:

a) atribuțiile și responsabilitățile ISR;

b) Regulamentul de organizare și funcționare a ISR;

c) raporturile care se stabilesc între ISR și auditori, ISR și beneficiarii auditului, proiectanții și executanții proiectelor;

d) contractele-cadru prevăzute la art. 11 alin. (1) și art. 18 alin. (4);

e) cuantumul indemnizațiilor membrilor Comisiei;

f) cuantumul tarifelor prevăzute la art. 16 și al tarifelor unitare prevăzute la art. 18 alin. (2);

g) procentul maximal din tariful perceput pentru realizarea unui audit pe care ISR îl poate reține pentru finanțarea activității proprii, conform art. 17.

CAPITOLUL V

Răspunderile și sancțiunile auditorului de siguranță rutieră

Art. 22. — (1) Sancțiunile disciplinare se dispun și se aplică de către ISR în raport cu gravitatea abaterii și constau în:

a) suspendarea pentru o etapă a desemnării auditorului pentru a realiza un audit, conform metodologiei de desemnare, în cazul nedeplinirii în termen, fără justificare temeinică, a ultimului raport de audit contractat;

b) suspendarea calității de auditor de siguranță rutieră, pe o durată de la o lună la 6 luni:

— pentru încetarea îndeplinirii uneia dintre condițiile de obținere a autorizației de auditor, prevăzute la art. 4, până la îndeplinirea integrală a condițiilor respective. Dacă după 6 luni condițiile respective nu sunt îndeplinite integral, suspendarea se prelungește corespunzător;

— pentru depășirea nejustificată, cu cel puțin un an, a obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (4);

c) retragerea calității de auditor de siguranță rutieră, pentru cazul în care acesta este obligat să restituie onorariul primit în condițiile art. 14 alin. (9) pentru mai mult de jumătate dintre recomandările elaborate care au fost contestate în cel puțin 3 rapoarte, întocmite într-o perioadă de 5 ani consecutivi.

(2) Procedura de cercetare a abaterilor disciplinare se realizează potrivit legii.

Art. 23. — (1) Decizia ISR de aplicare a unei sancțiuni prevăzute la art. 22 alin. (1) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) Acțiunea exercitată potrivit alin. (1) suspendă executarea deciziei atacate.

Art. 24. — Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, aplicată salariatului ISR responsabil, pentru încălcarea prevederilor art. 11 alin. (3)—(6);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, aplicată auditorului, pentru nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (2) lit. b) și c), art. 11 alin. (7) și (8), pentru nerespectarea metodologiei privind realizarea auditului de siguranță rutieră, precum și pentru depunerea raportului de audit la beneficiar cu depășirea nejustificată a termenului contractat de depunere;

c) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, aplicată beneficiarului auditului, pentru nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (3);

d) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, aplicată beneficiarului auditului, pentru nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (2) și (4) și art. 12 alin. (1) și (2);

e) cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei, aplicată beneficiarului auditului, pentru nerespectarea, fără justificări, a prevederilor art. 14 alin. (2);

f) cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei, aplicată beneficiarului auditului, pentru nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1).

Art. 25. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 24 se fac de către personalul împuternicit în acest sens din cadrul Ministerului Transporturilor, Inspectoratului de Stat în Construcții și/sau din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în limita competențelor acestora.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 24 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 24, agentul constator făcând mențiuni despre această posibilitate în procesul-verbal.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 26. — (1) Persoanele, altele decât cele prevăzute la art. 7 alin. (5), care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au obținut certificate de absolvire a unor cursuri de formare a auditorilor de siguranță rutieră cu o durată de cel puțin 6 luni și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 pot obține atestatul de auditor de siguranță rutieră.

(2) Solicitarea împreună cu documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute se depun în scris la

secretariatul Comisiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 6 alin. (3).

(3) Comisia verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute și atestă calitatea de auditor de siguranță rutieră în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, dispunând înscrierea în Registrul auditorilor de siguranță rutieră, potrivit prezentei legi.

Art. 27. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 9, care intră în vigoare la 12 luni de la data intrării în vigoare a legii.

Art. 28. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, în anexa nr. 2 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 3 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, litera h) a literei A se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) profesii în domeniul transporturilor aeriene, maritime, fluviale și rutiere: comandant, ofițer punte secund, ofițer punte, șef mecanic, ofițer mecanic secund, ofițer mecanic, șef electrician maritim, ofițer electrician maritim, pilot de mare largă, pilot maritim, pilot maritim aspirant, meteorolog, meteorolog aeronautic, prognozist, personal aeronautic pentru protecția navigației aeriene și telecomunicației (PNA-TC), inginer de recepție și control aeronave, inginer de recepție și mijloace PNA-TC, profesor de legislație rutieră, inspector ITP, lector pentru pregătirea și perfecționarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, auditor de siguranță rutieră;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

București, 7 noiembrie 2008.

Nr. 265.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind auditul de siguranță rutieră

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind auditul de siguranță rutieră și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 noiembrie 2008.

Nr. 1.077.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora, semnat la București la 8 mai 2008, și pentru reglementarea unor aspecte procedurale de implementare a acestuia

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora, semnat la București la 8 mai 2008, denumit în continuare *Acordul*.

Art. 2. — (1) Pentru intrarea pe teritoriul României, persoanele care fac obiectul Acordului sunt exceptate de la regimul obligativității vizelor.

(2) Persoanelor care fac obiectul Acordului li se permite intrarea pe teritoriul României, în condițiile art. 3 alin. (3) lit. d) din acesta.

(3) În sensul prevederilor art. 3 alin. (3) lit. d) din Acord, prin *documente de călătorie puse la dispoziție de ICNUR* se înțelege orice document de călătorie valabil și recunoscut de autoritățile române potrivit legislației în vigoare, inclusiv Certificatul de refugiat emis de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

Art. 3. — (1) Acordarea dreptului de ședere temporară persoanelor care fac obiectul Acordului se face de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin structura desemnată, în condițiile legii, pentru implementarea Acordului.

(2) Structura desemnată pentru implementarea Acordului eliberează persoanelor prevăzute la alin. (1) documente care să ateste dreptul de ședere pe teritoriul României, potrivit art. 2 alin. (3) din Acord, cu posibilitatea prelungirii valabilității acestora.

(3) Prolungirea dreptului de ședere se face, în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (4) din Acord, de către structura

desemnată pentru implementarea Acordului. Ministrul internelor și reformei administrative poate delega, în condițiile legii, atribuția referitoare la prelungirea dreptului de ședere, prevăzută la art. 2 alin. (4) din Acord.

(4) Forma și conținutul documentelor care se eliberează persoanelor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative.

Art. 4. — (1) Persoanele care fac obiectul Acordului și care au împlinit vârsta de 14 ani au obligația de a se supune amprentării.

(2) Datele obținute potrivit alin. (1) sunt stocate pe suport hârtie în cartoteca structurii desemnate pentru implementarea Acordului și sunt transmise în format electronic în baza de date națională AFIS — Sistemul automatizat de comparare a amprentelor.

Art. 5. — În aplicarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Acord, desemnarea spațiilor Centrului de tranzit în regim de urgență se face prin dispoziție a directorului general al Oficiului Român pentru Imigrări.

Art. 6. — Cheltuielile necesare funcționării Centrului de tranzit în regim de urgență, constând în principal în costul utilităților, al întreținerii și dotării spațiilor puse la dispoziția Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, a partenerilor acestuia și a Organizației Internaționale pentru Migrație, se suportă de către Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și, respectiv, de Organizația Internațională pentru Migrație, conform bazei de calcul cuprinse în cadrul Aranjamentelor de lucru adiționale care se încheie potrivit art. 13 din Acord.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 14 noiembrie 2008.

Nr. 291.

A C O R D**între Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora**

Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, denumit în continuare *ICNUR*, și Organizația Internațională pentru Migrație, denumită în continuare *OIM*, denumite în continuare *părți*,

în conformitate cu prevederile art. III alin. (1) și (3) din Acordul dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, semnat la Geneva la 12 august 1992, și cu prevederile art. 5 alin. (2) din Acordul dintre Guvernul României și Organizația Internațională pentru Migrație referitor la statutul juridic, privilegiile și imunitățile acestei organizații în România, semnat la București la 15 iulie 1992,

ținând cont de prevederile Memorandumului de înțelegere dintre Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (*ICNUR*) și Organizația Internațională pentru Migrație (*OIM*), încheiat la 15 mai 1997,

recunoscând că există persoane în nevoie urgentă de protecție internațională în țara lor de azil, aflate sub amenințarea violării grave a drepturilor omului,

în scopul sprijinirii eforturilor comunității internaționale în vederea asigurării accesului la soluții durabile pentru persoanele aflate în nevoie de protecție internațională,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Obiect și definiții**

(1) Prezentul acord are ca obiect stabilirea termenilor și condițiilor pentru primirea și acordarea permisiunii de ședere temporară pe teritoriul României unui grup selectat de persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională, definirea drepturilor și obligațiilor părților și reglementarea cooperării dintre acestea, în ceea ce privește aspectele juridice, administrative, financiare și practice, pentru a asigura procesarea rapidă în vederea relocării ulterioare a acestor persoane în țări terțe.

(2) În sensul prezentului acord, sintagma *persoană aflată în nevoie urgentă de protecție internațională* se referă la refugiații recunoscuți în baza Convenției din anul 1951 și a Protocolului său adițional din anul 1967 privind statutul refugiaților și la alte persoane aflate sub mandat ICNUR, care se află în nevoie de evacuare urgentă din țara de prim azil și care urmează să fie admiși temporar pe teritoriul României în vederea relocării lor ulterioare în țări terțe.

ARTICOLUL 2**Prevederi generale**

(1) Numărul total de persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională care vor fi primite temporar pe teritoriul României în condițiile prezentului acord nu va depăși, în niciun moment, 200 de persoane.

(2) Persoanele care fac obiectul prezentului acord vor fi cazate în spațiile Centrului de tranzit în regim de urgență desemnate de Guvernul României. Persoanele care fac obiectul prezentului acord vor solicita aprobarea prealabilă a autorităților române responsabile cu implementarea acestuia în cazul în care doresc să călătorească pe teritoriul României. Drepturile și obligațiile acestor persoane sunt stabilite prin legislația română.

(3) Perioada de ședere temporară pe teritoriul României acordată persoanelor care fac obiectul prezentului acord este de 6 luni de la data intrării acestora pe teritoriul României.

(4) În situații excepționale, dreptul de ședere prevăzut la alin. (3) poate fi prelungit succesiv de către ministrul internelor și reformei administrative din România, pentru cazuri

individuale, pentru perioade de 6 luni, până în momentul în care persoanele care fac obiectul prezentului acord sunt relocate într-o țară terță.

(5) Ca urmare a prelungirii dreptului de ședere pentru o persoană care face obiectul prezentului acord, părțile vor întreprinde toate demersurile necesare, potrivit obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului acord, pentru a urgenta relocarea acestora într-o țară terță.

(6) Toate cheltuielile implicate de aceste operațiuni vor fi suportate de către părți, în conformitate cu responsabilitățile lor specifice prevăzute la art. 3, 4, 5 și 13.

(7) Părțile se angajează să respecte principiul confidențialității și al protecției datelor în gestionarea datelor personale ale persoanelor care fac obiectul prezentului acord. Procesarea datelor personale se va face în conformitate cu instrumentele internaționale și regionale relevante, cu regulile și regulamentele europene la care România este parte.

ARTICOLUL 3**Responsabilitățile Guvernului României**

(1) Guvernul României desemnează Ministerul Internelor și Reformei Administrative, denumit în continuare *MIRA*, drept autoritate competentă pentru implementarea prezentului acord, în numele său.

(2) *MIRA* va desemna structurile sale cu responsabilități în implementarea prezentului acord și le va comunica celorlalte părți.

(3) a) *MIRA* va procesa lista persoanelor aflate în nevoie urgentă de protecție internațională propuse de *ICNUR* pentru a fi evacuate în regim de tranzit în România, în vederea relocării ulterioare în state terțe. În realizarea acestui scop, *MIRA* poate solicita informații suplimentare.

b) *MIRA* va comunica *ICNUR* numele persoanelor admise pe teritoriul României, în termen de 7 zile lucrătoare de la data primirii informațiilor solicitate. În cazuri individuale excepționale, la solicitarea oricărei părți, acest termen poate fi prelungit.

c) Decizia de a acorda sau a respinge accesul pe teritoriul României persoanelor care fac obiectul prezentului acord este în întregime la discreția *MIRA*, care nu este obligat să comunice motivele ce au stat la baza acestei decizii.

d) Accesul pe teritoriul României al persoanelor care fac obiectul prezentului acord va fi acordat pe baza documentelor de călătorie puse la dispoziție de ICNUR și a scrisorii MIRA prin care se comunică lista persoanelor la care se face referire la lit. b).

(4) Dacă, ulterior intrării unei persoane pe teritoriul României, se identifică motive care ar fi determinat respingerea accesului acesteia pe teritoriul României, MIRA va notifica celelalte părți, în cel mai scurt timp, și va solicita urgentarea măsurilor pentru relocarea ulterioară imediată a acesteia. Până la îndeplinirea etapelor necesare în acest sens, MIRA va lua orice alte măsuri necesare pentru a gestiona corespunzător situația, în conformitate cu prevederile legislației române, cu respectarea principiului nereturnării.

(5) MIRA va elibera documente temporare de identitate persoanelor care fac obiectul prezentului acord pe timpul șederii legale a acestora pe teritoriul României și va menține ordinea publică în spațiile puse la dispoziție pentru cazarea acestor persoane și, în cazul în care va fi necesar, în alte locuri unde aceste persoane vor fi prezente, după cum va fi convenit de către părți.

(6) MIRA va pune la dispoziția ICNUR, cu titlu gratuit, spațiile necesare cazării persoanelor care fac obiectul prezentului acord și spațiile de lucru pentru ICNUR, partenerii săi și OIM, în scopul implementării prezentului acord și în condițiile prevăzute de acesta și de Aranjamentele de lucru adiționale, ce vor fi încheiate între MIRA și celelalte părți, potrivit prevederilor art. 13 alin. (2). MIRA se va asigura că persoanele care fac obiectul prezentului acord au acces la serviciile de asistență generală furnizate de către celelalte părți la standardele ICNUR și OIM.

(7) În scopul implementării prezentului acord, spațiile menționate la alin. (6), pe întreaga perioadă în care acestea se vor afla la dispoziția ICNUR, a partenerilor acestuia și OIM, vor reprezenta Centrul de tranzit în regim de urgență, denumit în continuare CTU. La solicitare, spații suplimentare pot fi puse la dispoziție pentru același scop. Fără a prejudicia operațiunile CTU, MIRA își rezervă dreptul de a desfășura operațiuni zilnice folosind restul spațiilor disponibile în aceeași locație.

(8) MIRA va asigura sprijinul și asistența necesare pentru a urgenta sosirea, precum și plecarea persoanelor care fac obiectul prezentului acord, în vederea relocării ulterioare.

ARTICOLUL 4

Responsabilitățile ICNUR

(1) În baza prezentului acord, ICNUR va avea următoarele responsabilități:

a) va transmite MIRA lista persoanelor aflate în nevoie urgentă de protecție internațională propuse pentru a fi evacuate în regim de tranzit în România, în vederea relocării ulterioare, o prezentare a situației și a motivelor pentru care se consideră că este necesară evacuarea urgentă, precum și orice alte informații suplimentare disponibile care ar putea fi solicitate de MIRA în scopul acordării accesului acestor persoane pe teritoriul României. Astfel de informații vor include, în mod obligatoriu, criteriile folosite pentru selecția persoanelor aflate în nevoie urgentă de protecție internațională, orice angajamente sau garanții care să ateste că țările de relocare vor considera aceste persoane ca fiind cazuri prioritare, precum și confirmarea disponibilității fondurilor necesare pentru desfășurarea operațiunii până la plecarea persoanelor în cauză din România;

b) va elibera certificate de refugiat ICNUR și va încerca să obțină documente de călătorie, precum Documentul de călătorie ICRC, pentru persoanele aflate în nevoie urgentă de protecție internațională înaintea evacuării acestora în CTU;

c) va acoperi toate cheltuielile ocazionate de prezența pe teritoriul României, respectiv în CTU, a persoanelor care fac obiectul prezentului acord, în limita fondurilor disponibile puse la dispoziția ICNUR. Această prevedere nu va include compensații ale costurilor operaționale și de administrare curente ce decurg din întreținerea spațiilor aferente CTU și a solicitanților de azil cazați în acest loc;

d) va depune toate eforturile pentru a urgenta transferul persoanelor care fac obiectul prezentului acord în statele de relocare în intervalul de timp menționat la art. 2 alin. (3), (4) și (5);

e) va depune toate eforturile necesare pentru a urgenta transferul, în afara teritoriului României, al oricărei persoane din grup care nu a fost relocată în termenul prevăzut la art. 2 alin. (3) sau care intră sub incidența prevederilor art. 3 alin. (4). Cheltuielile ocazionate de rămânerea în continuare a acestor persoane pe teritoriul României până la momentul transferului într-un stat terț vor fi suportate de ICNUR;

f) semestrial, va prezenta Comitetului de coordonare prevăzut la art. 7 rapoarte actualizate asupra progreselor înregistrate.

(2) ICNUR va comunica MIRA, în cel mai scurt timp, numele organizațiilor cărora ICNUR le va delega executarea activităților legate de implementarea prezentului acord, așa cum este stabilit în Aranjamentele de lucru prevăzute la art. 13. Această prevedere nu va fi interpretată ca o declinare a responsabilităților asumate de ICNUR prin semnarea prezentului acord.

ARTICOLUL 5

Responsabilitățile OIM

(1) În executarea prezentului acord, OIM își asumă următoarele responsabilități:

a) va organiza transportul internațional către România al persoanelor care fac obiectul prezentului acord. Solicitarea de a transporta persoanele aflate în nevoie urgentă de protecție internațională din țara gazdă către CTU va fi realizată de către ICNUR în baza Fondului de reacție rapidă pentru transport (RRTF).;

b) va efectua evaluări ale stării de sănătate pentru toate persoanele aflate în nevoie urgentă de protecție internațională în momentul sosirii acestora în România și înaintea plecării lor în vederea relocării;

c) va organiza transportul local pe teritoriul României al persoanelor care fac obiectul prezentului acord, cu consultarea MIRA, în scopul implementării prevederilor lit. b) și d) din prezentul articol;

d) în conformitate cu solicitările țării de relocare, va oferi programe de orientare culturală persoanelor care fac obiectul prezentului acord;

e) va organiza transportul persoanelor care fac obiectul prezentului acord din CTU din România către țările de relocare, potrivit prevederilor prezentului acord, în baza acordurilor semnate între OIM și țările de relocare și/sau a Memorandumului de înțelegere încheiat în anul 1997 între OIM și ICNUR;

f) la solicitarea Comitetului de coordonare menționat la art. 7, va organiza transportul către un stat terț al oricărei persoane din grup care, după terminarea operațiunilor de relocare, nu a fost relocalată.

(2) OIM va suporta cheltuielile ce decurg din activitățile specificate la alin. (1), în măsura disponibilității fondurilor aflate la dispoziția sa.

ARTICOLUL 6

Coordonarea și schimbul de informații dintre părți

Activitățile în domeniul informării și relațiilor publice privind prezența pe teritoriul României a persoanelor care fac obiectul prezentului acord vor fi organizate în comun de către părți. În cazul în care este necesară publicarea de către oricare dintre părți a unor informații legate de implementarea prezentului acord, conținutul unor astfel de informații va fi comunicat și convenit în avans cu toate părțile.

ARTICOLUL 7

Comitetul de coordonare

(1) În scopul coordonării implementării prezentului acord, se înființează Comitetul de coordonare alcătuit din reprezentanți ai MIRA, ICNUR și OIM în România.

(2) Comitetul de coordonare se întrunește trimestrial și ori de câte ori este nevoie pentru soluționarea oricăror probleme care survin în urma implementării prezentului acord.

(3) Președinția Comitetului de coordonare este asigurată de reprezentantul MIRA.

(4) La reuniunile Comitetului de coordonare pot fi invitați să participe, cu statut de observator, reprezentanți ai organizațiilor menționate la art. 4 alin. (2), precum și reprezentanți ai autorităților din țările de relocare.

ARTICOLUL 8

Responsabilitatea pentru prejudicii

(1) Fiecare parte va fi responsabilă pentru orice prejudiciu legat de moartea sau rănirea personalului, funcționarilor, agenților sau angajaților săi, inclusiv pentru pierderile și pagubele materiale care decurg din sau au legătură cu implementarea prezentului acord.

(2) În cazul în care un membru al echipei uneia dintre părți, în timpul executării sarcinilor care rezultă din aplicarea prezentului acord, produce o pagubă unei terțe persoane, compensația va fi suportată de către acea parte.

(3) Comitetul de coordonare va stabili circumstanțele în care s-a produs paguba și va facilita stabilirea compensației.

ARTICOLUL 9

Soluționarea litigiilor

Orice litigiu ce rezultă din implementarea prezentului acord va fi discutat în cadrul Comitetului de coordonare pentru soluționare pe cale amiabilă între acestea, fie prin negociere, fie prin orice alte mijloace nejudiciare, inclusiv arbitraj, după cum convin părțile.

ARTICOLUL 10

Privilegiile și imunități

Nimic din sau referitor la prezentul acord nu poate fi considerat o renunțare — expresă sau implicită — la oricare dintre privilegiile ori imunitățile de care se bucură părțile pe teritoriul României.

ARTICOLUL 11

Suspendarea aplicării Acordului

(1) Implementarea prezentului acord este suspendată în următoarele situații:

a) dacă spațiile MIRA destinate cazării persoanelor care fac obiectul prezentului acord devin indisponibile din cauza:

(i) necesității asigurării cazării pentru solicitanții de azil și pentru persoanele care se bucură de o formă de protecție în România, potrivit legislației române privind azilul;

(ii) unor situații excepționale care necesită utilizarea capacității de cazare a spațiilor în care se află CTU pentru cazarea urgentă a persoanelor afectate;

(iii) activării neprevăzute a unor obligații asumate de către România în baza dreptului internațional sau a legislației Uniunii Europene;

b) dacă oricare dintre părți nu respectă obligația de relocare a persoanelor care fac obiectul prezentului acord la momentul expirării termenului-limită prevăzut la art. 2 alin. (3), în cazul în care acesta nu este prelungit.

(2) Acordul va fi suspendat automat în situațiile în care, din motive imputabile oricărei părți, numărul cazurilor prevăzute la art. 2 alin. (5) depășește 20.

(3) În cazul situației prevăzute la art. 3 alin. (4), Acordul se suspendă până la clarificarea situației persoanei sau persoanelor în cauză.

(4) Suspendarea prezentului acord nu va produce niciun efect asupra obligațiilor părților cu privire la persoanele care fac obiectul prezentului acord, aflate deja pe teritoriul României.

(5) Decizia de suspendare, respectiv aceea de încetare a suspendării este comunicată, în scris, celorlalte părți și intră în vigoare la data menționată în notificare.

ARTICOLUL 12

Încetarea valabilității Acordului

(1) Prezentul acord va înceta dacă:

a) oricare dintre părți se află în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul acord, din cauza unor circumstanțe mai presus de voința acestora, survenite în timpul implementării Acordului;

b) o parte decide, după consultarea cu celelalte părți, că o altă parte/celelalte părți nu își îndeplinește/nu își îndeplinesc obligațiile asumate în baza prezentului acord;

c) se convine de comun acord încetarea prezentului acord.

(2) Încetarea valabilității prezentului acord produce efecte după două luni de la data menționată în notificarea încetării sau de la data adoptării unei decizii comune.

(3) Prevederile prezentului acord vor continua să fie aplicate persoanelor aflate în procedură la această dată în CTU, până la relocarea lor ulterioară în țări terțe.

(4) Încetarea valabilității Acordului nu va stinge obligațiile părților cu privire la persoanele care fac obiectul prezentului acord, aflate deja pe teritoriul României, pe durata șederii lor.

ARTICOLUL 13

Implementarea Acordului

(1) Părțile vor depune toate eforturile în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate pentru asigurarea funcționării CTU și pentru oferirea de asistență generală, aceasta incluzând, dar fără a fi limitată la asigurarea, pentru persoanele care fac obiectul

prezentului acord, pe durata rămânerii acestora în CTU, a unui nivel de subzistență și asistență medicală la standardele ICNUR.

(2) Aranjamente de lucru separate vor fi încheiate între MIRA și celelalte părți, precum și între părți și organizațiile desemnate să îndeplinească anumite activități legate de implementarea prezentului acord pentru a stabili în detaliu angajamentele financiare și activitățile specifice ce vor fi desfășurate în perioada de implementare a prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord va fi valabil pentru o perioadă de un an și va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestuia. Prezentul acord se va reînnoi automat pentru noi perioade de câte un an,

Semnat la București la 8 mai 2008, în 3 exemplare originale, fiecare în limbile română și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Cristian David,
ministrul internelor și reformei
administrative

Pentru Înalțul Comisariat al Națiunilor
Unite pentru Refugiați,
Vincent Cochetel,
director adjunct al Departamentului
de servicii de producție internațională

Pentru Organizația Internațională
pentru Migrație,
Cristina Gheorghe Trâncă,
șef al Misiunii Organizației Internaționale
pentru Migrație în România

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al
Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională
pentru Migrație privind evacuarea temporară în România
a unor persoane aflate în nevoie urgentă
de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora,
semnat la București la 8 mai 2008, și pentru reglementarea
unor aspecte procedurale de implementare a acestuia**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație privind evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora, semnat la București la 8 mai 2008, și pentru reglementarea unor aspecte procedurale de implementare a acestuia și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.
Nr. 1.121

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 925

din 16 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131—137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a legii, în ansamblul ei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131—137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a legii, în ansamblul ei, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunăreana” — S.A. din Giurgiu în Dosarul nr. 2.403/2/2007 al Tribunalului Giurgiu — Judecătorul-sindic.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, critica autorului vizând completarea dispozițiilor criticate cu o nouă ipoteză de închidere a procedurii insolvenței declanșate împotriva unui debitor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.403/2/2007, **Tribunalul Giurgiu — Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131—137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a legii, în ansamblul ei**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunăreana” — S.A. din Giurgiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că dispozițiile Legii nr. 85/2006, în ansamblul ei, și, în special, prevederile art. 131—137 încalcă dispozițiile constituționale din două perspective: pe de o parte, dispozițiile legale atacate nu permit închiderea procedurii sau, după caz, suspendarea acesteia în situația în care debitorul achită integral creanța pentru care s-a cerut deschiderea procedurii insolvenței și, pe de altă parte, aceleași dispoziții nu permit blocarea/nedeschiderea procedurii insolvenței, în aceeași situație cu cea descrisă mai sus.

De asemenea, nici în situația achitării unei creanțe bugetare prin procedura de dare în plată, prevăzută de Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 486/2007, dispozițiile legale atacate nu permit închiderea sau, după caz, nedeschiderea procedurii insolvenței.

Tribunalul Giurgiu — Judecătorul-sindic apreciază că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, în ansamblul ei, și, în special, a dispozițiilor art. 131—137 este neîntemeiată. Potrivit prevederilor legii insolvenței, debitorul a cărei contestație împotriva stării de insolvență a fost respinsă are la dispoziție o

serie de drepturi și garanții procedurale menite să îi asigure accesul la justiție și desfășurarea unui proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional și nu conține prevederi contrare dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 131—137, respectiv secțiunea a VIII-a — „*Închiderea procedurii*” a capitolului III — „*Procedura*” din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a legii, în ansamblul ei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) care garantează drepturile și libertățile cetățenilor, art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 45 privitoare la libertatea economică, art. 57 cu privire la exercitarea drepturilor și libertăților și în art. 135 alin. (2) care garantează libertatea comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că, în esență, critica autorului vizează faptul că reglementările deduse controlului împiedică debitorul care și-a achitat creanțele către creditorii, prin una dintre modalitățile prevăzute de lege, de a solicita judecătorului-sindic închiderea procedurii insolvenței declanșate împotriva lui. Din această perspectivă, autorul solicită modificarea dispozițiilor Legii nr. 85/2006, în sensul completării acestora cu noi condiții de închidere a procedurii reglementate.

Însă o atare operație excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. Astfel, Curtea nu este competentă să complinească pretinse lacune ale textelor de lege prin efectuarea controlului de constituționalitate, critica cu un atare obiect fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131—137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, precum și a legii, în ansamblul ei, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dunăreana” — S.A. din Giurgiu în Dosarul nr. 2.403/2/2007 al Tribunalului Giurgiu — Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.007

din 7 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 3.524/102/2007 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.524/102/2007, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Tribunalul Mureș — Secția civilă arată că reglementarea art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 care stabilește o vârstă standard de

pensionare pentru femei diferită de cea a bărbaților reprezintă o măsură legală de protecție a unui grup defavorizat, femeile. Această măsură este aplicată în mod generic și nediferențiat, în mod imperativ și inflexibil și, tot mai des, în situații în care starea de defavorizare nu mai există, contrar prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000. În acest sens, arată că în societatea contemporană a crescut rolul social al femeilor pe fondul îmbunătățirii stării de sănătate a populației și al creșterii speranței de viață, iar o serie foarte largă de profesii și meserii permit exercitarea acestora până la vârste înaintate. Astfel, aplicarea acestei măsuri pentru întreaga categorie de femei are ca efect încălcarea dreptului constituțional la muncă al acestora, deoarece măsura se aplică chiar în condițiile în care obiectivul urmărit nu mai există, împotriva voinței celor care ar trebui să beneficieze de tratamentul de protecție. În plus, diferența de tratament juridic între femei și bărbați este discriminatorie, contravenind art. 16 din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 arată că acestea sunt, de asemenea, discriminatorii, întrucât se referă doar la sistemele de securitate socială care suplimentează sau înlocuiesc sistemul general public de securitate socială. Această limitare este inadmisibilă și nerezonabilă într-o societate democratică.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 este constituțional, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. În ceea ce privește însă art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, arată că acesta este neconstituțional. Astfel, stabilirea unei vârste de pensionare diferențiate între femei și bărbați nu are o justificare obiectivă și

rațională. Aplicarea criteriului bazat pe diferența de sex la stabilirea vârstei de pensionare încalcă principiul egalității cetățenilor în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul schemelor profesionale de securitate socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007, și aprobată prin Legea nr. 44/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 25 martie 2008, dispoziții potrivit cărora, *„În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

a) scheme profesionale de securitate socială — schemele al căror scop este de a furniza salariaților sau persoanelor care desfășoară activități independente dintr-o întreprindere ori grup de întreprinderi, un domeniu de activitate economică, sector profesional sau grup de sectoare prestații menite să suplimenteze ori să înlocuiască prestațiile prevăzute de sistemul general public de securitate socială, indiferent dacă apartenența la aceste scheme este obligatorie sau facultativă.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții potrivit cărora *„Vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 3”.*

Tribunalul Mureș — Secția civilă consideră că aceste texte de lege sunt contrare art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor și dreptul la muncă.

Problema constituționalității prevederilor de lege care instituie o diferență de tratament juridic între femei și bărbați sub aspectul vârstei standard de pensionare a fost examinată în numeroase rânduri de Curtea Constituțională. Prin cea mai recentă decizie a sa în această materie, Decizia nr. 191 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 2 aprilie 2008, Curtea, analizând art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 în raport cu principiul egalității în drepturi, dar și cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Directivei Consiliului 79/7/CEE privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale, precum și în raport cu jurisprudența Curții

Europene a Drepturilor Omului, a apreciat că, raportat la contextul social actual din România, nu se poate vorbi încă de o schimbare radicală a condițiilor care au fost avute în vedere de instanța de contencios constituțional atunci când, prin jurisprudența sa anterioară, a decis că art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi și, în consecință, se impune păstrarea aceleiași soluții.

În plus, Curtea reține faptul că legea nu interzice persoanei care a împlinit condițiile pentru a obține pensia pentru limită de vârstă să continue activitatea sa, impunând însă condiții suplimentare ce țin de voința angajatorului.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007, Curtea constată că aceasta vizează sfera de aplicare a acestor norme, autorul considerând că această sferă este restrictivă, întrucât nu se referă și la sistemul public de asigurări sociale.

Față de aceste critici, se observă că principiul egalității de tratament nu presupune omogenitate, astfel că, în funcție de situațiile avute în vedere, legiuitorul poate să instituie reglementări separate. Astfel a înțeles să facă și atunci când a reglementat separat aplicabilitatea principiului egalității de tratament în cadrul schemelor profesionale de securitate socială față de sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, având în vedere tocmai domeniile diferite de reglementare. De altfel, această reglementare separată corespunde și legislației comunitare. În acest sens, prin Decizia nr. 191 din 28 februarie 2008, Curtea arăta că, potrivit art. 1 din Directiva 2006/54/CE, acest act normativ „conține dispoziții destinate punerii în aplicare a principiului egalității de tratament în ceea ce privește: a) accesul la muncă, inclusiv promovare, și la formarea profesională; b) condițiile de muncă, inclusiv remunerația; c) sistemele profesionale de securitate socială”. Așadar, dispozițiile acestei directive se aplică doar sistemelor profesionale de securitate socială, care, potrivit art. 2 lit. f) din aceeași directivă, „au ca obiect furnizarea către lucrători, salariați sau lucrătorii care desfășoară activități independente, grupați în cadrul unei întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi, al unei ramuri economice sau sector profesional sau interprofesional, prestații destinate să completeze prestațiile sistemelor de securitate socială prevăzute de lege sau să se substituie acestora, indiferent dacă afilierea la aceste sisteme este obligatorie sau facultativă”. Sunt excluse, prin urmare, sistemele de securitate socială prevăzute de lege, așa cum este și Legea nr. 19/2000, care rămân supuse dispozițiilor Directivei Consiliului 79/7/CEE privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 6 din 10 ianuarie 1979. Potrivit art. 7 paragraful 1 lit. a) din directivă, acest act normativ nu aduce atingere dreptului statelor membre de a exclude din domeniul său de aplicare stabilirea vârstei de pensionare în scopul acordării pensiei pentru limită de vârstă și posibilele consecințe ale acesteia pentru alte prestații. Astfel, statele au încă libertatea de a dispune asupra acestui aspect, prin excepție de la stricta aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale.»

Așa fiind, Curtea reține că reglementarea separată a aplicabilității principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul schemelor profesionale de securitate socială față de sistemul public de pensii nu poate fi privită ca fiind contrară art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2007 și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 3.524/102/2007 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.008

din 7 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu în Dosarul nr. 12.726/299/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează asupra cererii de amânare a judecării formulate de partea Maria Igiescu, întrucât, fiind bolnavă, nu se poate prezenta la acest termen. Nu depune certificat medical în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată, deoarece nu sunt îndeplinite prevederile art. 156 din Codul de procedură civilă.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de partea Maria Igiescu, nefiind întrunite condițiile cerute de art. 156 din Codul de procedură civilă.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.726/299/2005, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu într-o cauză având ca obiect recuzarea completului de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă, care nu prevăd pentru judecători nicio sancțiune „în cazul neîndeplinirii obligației prevăzute de lege”, contravin art. 16 și 21 din Constituție, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Se încalcă astfel dreptul părților la un proces echitabil, precum și „dreptul la tratament egal în procesele civile.”

Tribunalului București — Secția a IV-a civilă consideră că art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă nu încalcă textele constituționale și convenționale menționate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă. Art. 25 din acest cod prevede că „*Judecătorul care știe că există un motiv de recuzare în privința sa este dator să înștiințeze pe*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu în Dosarul nr. 12.726/299/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.009

din 7 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ene Nicanor

șeful lui și să se abțină de la judecarea pricinii”, iar art. 27 din acesta stabilește cazurile în care judecătorul poate fi recuzat.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 care consacră „Egalitatea în drepturi” și ale art. 21 cu privire la „Accesul liber la justiție”. Se invocă și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În esență, în opinia autorului excepției, art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât nu stabilesc pentru judecători „nicio sancțiune în cazul neîndeplinirii obligației prevăzute de lege”. Or, lipsa de reglementare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ale cărei atribuții sunt stabilite prin Constituție și legea sa de organizare și funcționare.

George în Dosarul nr. 39.384/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează asupra cererii de amânare a judecării formulate de autorul excepției, întrucât la acest termen mai este citat și în Dosarul nr. 29.632/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată, deoarece nu sunt îndeplinite prevederile art. 156 din Codul de procedură civilă.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de autorul excepției Ene Nicanor George, nefiind întrunite condițiile cerute de art. 156 din Codul de procedură civilă.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile formulate nu privesc constituționalitatea art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 39.384/299/2006, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ene Nicanor George într-o cauză având ca obiect recuzarea completului de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia reproduce pasaje din presă și opinii exprimate de diverși oameni politici în legătură cu diferite probleme care preocupă societatea românească în tranziție, fără, însă, să formuleze vreo critică de neconstituționalitate referitoare la art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și la art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă.

Tribunalului București — Secția a V-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, care prevăd:

— Art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b): „*Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului capitol, va sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel: 1. cu amendă judiciară de la 50 la 700 lei: [...] b) formularea cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare;*”

— Art. 108⁵ alin. 1 și 3: „*Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.[...]*”

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 2 alin. (2), art. 4 alin. (2), art. 8, art. 11 alin. (1) și (2), art. 15, 21, 30, 36, 38, 44, art. 52 alin. (2), art. 54 alin. (2), art. 69 alin. (2), art. 82 alin. (2), art. 89 alin. (2), art. 125, art. 126 alin. (1) și (2), art. 127, art. 134 alin. (1) și (2), art. 136, art. 142 și art. 146 lit. b), precum și art. 6, 10, 13, 14, 17, 18 și 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 148 din Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, fără a arăta, însă, în ce constă această încălcare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă și urmează a fi respinsă. Aceasta, deoarece, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale numai acele prevederi legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 10 alin. (2) din aceeași lege orice sesizare trebuie motivată. Așa fiind, nemotivarea excepției de neconstituționalitate constituie un motiv de respingere, întrucât altminteri ar însemna ca jurisdicția constituțională să se substituie părții în ceea ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate, exercitând astfel un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil.

Or, în cauză, autorul excepției enumeră fragmente din articole din presă și din discursurile diferiților oameni politici, precum și numeroase articole din Constituție și din documente internaționale, aspecte ce nu reprezintă probleme de constituționalitate asupra cărora Curtea să se poată pronunța.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ene Nicanor George în Dosarul nr. 39.384/299/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.075

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 2.503/88/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.503/88/2007, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, excepție ridicată de Ministerul Justiției în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 61.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă pentru art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și neîntemeiată pentru celelalte prevederi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 819 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a devenit inadmisibilă.

Totodată, prin aceeași decizie, ale cărei argumente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 2.503/88/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.080

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Vasile Giosanu în Dosarul nr. 2.232/86/2008 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal, răspunde autorul excepției, personal și asistat de avocatul Verginia Vedinaș, cu delegație depusă la dosar. Lipsește partea Casa Județeană de Pensii din Suceava, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, arată că în România sistemul public de pensii determină un mod injust de calcul al pensiilor, în care quantumul unor pensii este de zeci de mii de lei, iar al altor pensii este de câțiva lei, până la 700—500 lei, care este pensia medie pe economie. De aceea, Legea nr. 19/2000, în integralitatea sa, este neconstituțională sub aspectul în care permite ca prin legi

speciale să se reglementeze sisteme de pensionare distincte pentru diferite categorii profesionale sau pentru demnitarii statului. Raportul dintre această lege și legile speciale privind pensionarea ar trebui să fie un raport de la legea generală la legea specială sau de la regulă la excepție.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, consideră că acesta contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 47, art. 56 alin. (2) și art. 57, în măsura în care determină calcularea punctajului anual de pensie cu ignorarea art. 8 din aceeași lege.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că neconstituționalitatea nu poate fi dedusă din compararea dispozițiilor de lege criticate cu alte acte normative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.232/86/2008, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de Vasile Giosanu într-o cauză având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar art. 16 alin. (1), art. 47, art. 56 alin. (2) și art. 57 din Constituție. În acest sens, arată că art.78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 este discriminatoriu, întrucât nu toate categoriile socio-profesionale beneficiază de același mod de calcul al pensiei. De asemenea,

arată că unele categorii de pensionari sunt tratate „ca mase de ființe condamnate prin lege să-și ducă ultimii ani de viață la marginea societății”. În sfârșit, arată că nu este respectat nici principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, „deoarece numai pentru unii cetățeni care au slujit în instrumente ale statului sunt respectate cu adevărat drepturile constituționale”.

Tribunalul Suceava — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, prevederile de lege criticate nefiind contrare dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2008, așa cum a fost modificată prin art. I pct. 84 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 78 alin. (1): *„Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare*

lună. Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea salariului brut lunar individual, inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică și Studii Economice.”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1), care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 47 privind nivelul de trai, art. 56 alin. (2), care prevede așezarea justă a sarcinilor fiscale, și art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, critica art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 are în vedere că sistemul de calcul al pensiei reglementat de acest text de lege este diferit de cel instituit prin alte sisteme de asigurări sociale, supuse unor legi speciale. Or, după cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, principiul egalității în drepturi nu înseamnă omogenitate, astfel că situații obiectiv diferite pot justifica instituirea unor tratamente juridice diferite. Situația diferită în care se găsesc diversele categorii socio-profesionale justifică aplicarea unor tratamente juridice diferențiate, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării art. 16 alin. (1) din Constituție ori a obligației statului de a asigura un nivel de trai decent.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului la pensie, trebuie observat că art. 47 alin. (2) din Constituție consacră *„dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege”*, astfel că legiuitorul este liber să stabilească întinderea, conținutul și condițiile de acordare a acestor drepturi. Prin urmare, textul art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 nu face decât să dea expresie acestor prevederi constituționale.

În sfârșit, având în vedere, pe de o parte, conținutul dispozițiilor de lege criticate, care stabilesc modalitatea de calcul al pensiilor, și al prevederilor constituționale ale art. 57 și art. 56 alin. (2), care se referă la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților fundamentale, respectiv la așezarea justă a sarcinilor fiscale, pe de altă parte, Curtea observă că aceste texte constituționale nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Vasile Giosanu în Dosarul nr. 2.232/86/2008 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

OPINIE SEPARATĂ

Socotim că prevederile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale contravin, în principal, dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 47 din Constituție, în măsura în care punctajul de pensie se stabilește având în vedere criterii diferite de calcul.

Modul de calcul al pensiei, așa cum este instituit prin lege, determină grave inechități sociale, pornindu-se de la faptul că acest punctaj pentru ultimul an de cotizare se împarte la 12, indiferent câte luni s-a lucrat în perioada avută în vedere și cu cât s-a contribuit la fondul de pensii. Dacă avem în vedere că exact din conținutul legii [art. 12 lit. b)] rezultă că se asigură tuturor participanților la sistemul public, contribuabili și beneficiari, un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege, cuantumul pensiei nu reflectă, în punctaj, contribuția reală a celor asigurați, cuantumul disproporționate pentru aceeași categorie de contribuabili, fără însă ca prin aceasta să se ajungă la egalitarism. Pensionarii care au desfășurat ca salariați același

gen de activitate și și-au plătit contribuția la sistemul public de pensii încasează pensii complet diferite având în vedere criterii diferite de calcul. În aceste condiții se încalcă art. 16 alin. (1), care prevede că cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Se încalcă și art. 47 alin. (1) din Constituție, care prevede că statul este obligat să ia măsuri de protecție socială, de natură să asigure cetățeanului un trai decent, ce se realizează și prin exercitarea dreptului la pensie [alin. (2)].

În ceea ce îi privește pe pensionari, obligația constituțională de asigurare a unui nivel de trai decent nu este respectată prin această lege întrucât nu prevede, ca în cazul salariaților (salariul minim), o pensie minimă garantată.

De aceea, considerăm că prevederile art. 78 alin. (1) și altele din Legea nr. 19/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care prin modul de calcul al pensiei nu se asigură protecția și garanția contribuabilului la o pensie din sistemul public, necesară unui trai decent.

JUDECĂTOR,

prof. univ. dr. **Aspazia Cojocaru**

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare DN 71 Bâldana—Târgoviște—Sinaia, km 0+000—44+130, km 51+041—109+905”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare DN 71 Bâldana—Târgoviște—Sinaia, km 0+000—44+130, km 51+041—109+905”, județele Dâmbovița și Prahova, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita

sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,

Barna Tânczos,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 4 noiembrie 2008.

Nr. 1.416.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Variantă de ocolire Timișoara-Sud”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Variantă de ocolire Timișoara-Sud”, județul Timiș, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita

sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,

Barna Tânczos,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 4 noiembrie 2008.

Nr. 1.417.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Autostrada Sibiu—Pitești”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Autostrada Sibiu—Pitești”, județele Argeș, Vâlcea și Sibiu, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita

sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,

Barna Tânczos,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 4 noiembrie 2008.

Nr. 1.418.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli rectificate pe anul 2008 ale Societății Naționale a Lignitului Oltenia — S.A. și Companiei Naționale a Uraniului — S.A., aflate sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli rectificate pe anul 2008 ale Societății Naționale a Lignitului Oltenia — S.A. și Companiei Naționale a Uraniului — S.A., aflate sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor, prevăzute în anexele nr. 1 și 2*), care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în anexe se aprobă de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli ale Societății Naționale a Lignitului Oltenia — S.A. și Companiei Naționale a Uraniului —

S.A. reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, operatorii economici pot efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrare în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Cheltuielile cu salariile brute se vor efectua numai cu respectarea corelației dintre creșterea câștigului mediu lunar brut și cea a productivității muncii, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Mariana Câmpeanu

București, 12 noiembrie 2008.

Nr. 1.431.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
Societatea Națională a Lignitului Oltenia — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
PE ANUL 2008**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	1.164.802
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	1.164.432
		a) producția vândută	3	1.071.736
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	34.704
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		- <i>subvenții</i> , cf.preved.legale în vigoare	6	
		- <i>transferuri</i> , cf.preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	10.581
		e)alte venituri din exploatare, din care:	9	47.411
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	370
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții financiare și împrumuturi care fac parte din activele	12	
		c) venituri din dobânzi	13	
		d)alte venituri financiare	14	370
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	1.152.225
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	1.150.725
		a)cheltuieli materiale	18	139.275
		b)alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	160.801
		c)cheltuieli privind mărfurile	20	33.663
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	427.557
		-salarii	22	296.858
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	452
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	91.340
		- <i>cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale</i>	25	72.213
		- <i>cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. somaj</i>	26	2.876
		- <i>cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate</i>	27	16.251
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	38.907
		- cheltuieli sociale prevăzute de art.21, alin.3, lit.c) din legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, din care:	29	30.776
		- <i>tichete de creșă(cf.art.3 din Legea nr.193/2006)</i>	30	
		- <i>tichete cadou (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	31	10.680
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	8.131
		- tichete de masă	33	
		e)ajustări de valori privind imobilizările corporale și necorporale	34	71.414
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	318.014
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	222.350
		- <i>cheltuieli de protocol, din care:</i>	37	150
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	38	
		- <i>cheltuieli de reclamă și publicitate</i>	39	350
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	40	
		- <i>tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)</i>	41	
		- <i>cheltuieli cu sponsorizarea</i>	42	

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare
0	1	2	3	4
		-alte cheltuieli, din care:	43	95.664
		-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	2.381
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	39.539
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	1.500
		-cheltuieli privind dobânzile	47	1.500
		-alte cheltuieli financiare	48	
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	12.577
IV		IMPOZIT PE PROFIT	51	5.841
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	6.736
	1.	Rezerve legale	53	629
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiului financiar de referință	58	611
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	3.054
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	60	2.443
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	108.357
	1.	Surse proprii	62	79.391
	2.	Alocații de la buget	63	18.250
	3.	Credite bancare	64	10.716
		- interne	65	10.716
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	108.357
	1.	Cheltuieli aferente Investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	108.357
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		- interne	71	
		- externe	72	
VIII		REZERVE, din care:	73	629
	1.	Rezerve legale	74	629
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificare
0	1	2	3	4
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	1.164.802
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	1.152.225
	3.	Număr prognozat de personal la finele anului	80	8.900
	4.	Număr mediu de salariați total	81	8.900
	5.	Fond de salarii, din care:	82	296.858
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	296.577
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	281
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat(lei/pers.)	85	2.777
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri curente	86	131
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (to/persoană/zi)	88	6,98
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totalex1000) (rd.77/rd.76)	89	989
	11	Plăți restante - total	90	24.291
		- prețuri curente	91	24.291
		- prețuri comparabile(rd.91x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	
	12	Creanțe restante - total	93	128.598
		- prețuri curente	94	128.598
		- prețuri comparabile(rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	

ANEXA Nr. 2

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
Compania Națională a Uraniului — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
PE ANUL 2008**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificat 2008
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	134.761
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	134.661
		a) producția vândută	3	91.470
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	32.050
		- subvenții, cf.preved.legale în vigoare	6	29.200
		- transferuri, cf.preved.legale în vigoare	7	2.850
		d) producția imobilizată	8	1.300
		e)alte venituri din exploatare, din care:	9	9.841
		- depozitare, gestionare stoc uraniu	9a	100
		- sume pentru conservare și închidere mine	9b	9.741
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	100
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții financiare și împrumuturi care fac parte din activele	12	
		c) venituri din dobânzi	13	100
		d)alte venituri financiare	14	

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificat 2008
0	1	2	3	4
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	133.261
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	133.161
		a)cheltuieli materiale	18	25.849
		b)alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	8.134
		c)cheltuieli privind mărfurile	20	
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	76.278
		-salarii	22	50.878
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	239
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	16.988
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	13.670
		- cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. șomaj	26	506
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	2.812
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	8.173
		- cheltuieli sociale prevăzute de art.21, alin.3, lit.c) din legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, din care:	29	4.586
		- tichete de creșă(cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
		- tichete cadou (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	629
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	1.163
		- tichete de masă	33	2.424
		e)ajustări de valori privind imobilizările corporale și necorporale	34	6.650
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	16.250
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	12.728
		-cheltuieli de protocol, din care:	37	87
		- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		-cheltuieli de reclamă și publicitate	39	53
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		-cheltuieli cu sponsorizarea	42	
		-alte cheltuieli, din care:	43	3.522
		-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	442
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	1.240
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	100
		-cheltuieli privind dobânzile	47	100
		-alte cheltuieli financiare	48	
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	1.500
VI.		IMPOZIT PE PROFIT	51	463
VII.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	1.037
	1.	Rezerve legale	53	
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	1.037
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificat 2008
0	1	2	3	4
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiului financiar de referință	58	
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	60	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	34.249
	1.	Surse proprii	62	11.650
	2.	Alocații de la buget	63	22.599
	3.	Credite bancare	64	
		- interne	65	
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	34.249
	1.	Cheltuieli aferente Investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	34.249
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		- interne	71	
		- externe	72	
		Alocatie stoc uraniu	72a	32.000
X.		REZERVE, din care:	73	0
	1.	Rezerve legale	74	0
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
XI.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	134.761
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	133.261
	3.	Număr prognozat de personal la finele anului	80	1.914
	4.	Număr mediu de salariați total	81	1.844
	5.	Fond de salarii, din care:	82	50.878
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	50.385
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	493
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat(lei/pers.)	85	2.277
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri curente	86	73
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (U3O3/persoană)	88	169
	10.	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totalex1000) (rd.77/rd.76)	89	989
	11.	Plăți restante - total	90	19
		- prețuri curente	91	19
		- prețuri comparabile(rd.91x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	
	12.	Creanțe restante - total	93	371
		- prețuri curente	94	371
		- prețuri comparabile(rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pe anul 2008 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, cu suma de 265 milioane lei, la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, titlul 57 „Asistență socială”, pentru asigurarea plății drepturilor sociale cuvenite diferitelor categorii beneficiare, aferente lunii noiembrie 2008.

(2) Pentru asigurarea plății drepturilor prevăzute la alin. (1) se majorează limita de cheltuieli aprobată Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pe luna noiembrie 2008 cu suma de 377 milioane lei.

Art. 2. — Până la completarea în totalitate a fondurilor necesare, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse este autorizat să efectueze virări de credite bugetare de la alte subdiviziuni ale clasificăției bugetare, în condițiile legii.

Art. 3. — Ministerul Economiei și Finanțelor, la propunerea ordonatorului principal de credite, va introduce modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse aprobat pe anul 2008.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Mariana Câmpeanu

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.465.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 119/2003, al art. 5 alin (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 120.000 euro pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate, pacientului Petrilă Dan, în vârstă de 54 ani, din municipiul Arad, Str. Simfoniei nr. 10, bl. 195, ap. 5, județul Arad.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se suportă din bugetul de stat după cum urmează:

— Ministerul Sănătății Publice va aloca suma de 60.000 euro;

— Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse va aloca suma de 60.000 euro.

(3) Ajutorul se acordă în lei și se suportă atât din bugetul Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate

Publică a Județului Arad, cât și din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin Direcția de Muncă și Incluziune Socială Arad, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(4) Suma aprobată din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate va fi transferată de către Direcția de Muncă și Incluziune Socială Arad către Autoritatea de Sănătate Publică a județului Arad, la solicitarea acesteia.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate revin Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate

Publică a Județului Arad, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Mariana Câmpeanu
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.469.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU COMUNICAȚII

DECIZIE

privind modificarea alin. (1) al art. 11 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 732/2008 privind procedura de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3600—3657 MHz și 3700—3757 MHz și stabilirea cuantumului taxei de licență pentru acordarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3657—3685 MHz și 3757—3785 MHz

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 106/2008 privind înființarea Autorității Naționale pentru Comunicații, precum și ale art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 638/2008 privind stabilirea cuantumului taxei de licență pentru acordarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3600—3657 MHz și 3700—3757 MHz,

având în vedere prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 106/2008,

președintele Autorității Naționale pentru Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 11 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 732/2008 privind procedura de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3600—3657 MHz și 3700—3757 MHz și stabilirea cuantumului taxei de licență pentru acordarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe 3657—3685 MHz și 3757—3785 MHz, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 22 august 2008, se modifică după cum urmează:

„Art. 11. — (1) Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A. beneficiază de dreptul de a furniza rețele publice de

comunicații electronice și servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul sistemelor BWA, indiferent de tehnologie, pe baza licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate acestei societăți în benzile de frecvențe 3657—3685 MHz și 3757—3785 MHz, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea utilizării spectrului radio în banda de frecvențe 3600—3800 MHz, aprobată cu modificări prin Legea nr. 259/2008, începând cu data de 24 noiembrie 2008 și până la data de 23 iulie 2011.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Comunicații,
Dorin-Liviu Nistoran

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.129.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) / lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1	Monitorul Oficial Partea I, limba română	750	5	50	800	210	75
2	Monitorul Oficial Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3	Monitorul Oficial Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4	Monitorul Oficial Partea a III-a	800	5	15	430		40
5	Monitorul Oficial Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6	Monitorul Oficial Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7	Monitorul Oficial Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8	Colecția Legislația României	4	-	2.500	450	120	
9	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	-	3.500	750		70
10	Repertoriul actelor normative	1	-	1.750	140		

*Partea I bis se multiplică pe bază de comandă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

